

ker eller Bankafdelinger, der ligesom Sparekasserne ere underkastede Indberetningspligt og Tilsyn; samtidig hermed var Interessenternes Tilgodehavende vokset til 813,088,127 Kr. for de egentlige Sparekassers Vedkommende — herunder „Bikuben“ og „Spare- og Laanekassen for Embeds- og Bestillingsmænd“, hvilke Instituter ganske vist omfattes af Sparekasselovens § 11, men dog i det hele have en sparekassemæssig Karakter — og til 123,237,734 Kr. for de under Tilsynet staaende Banker og Bankafdelingers, eller til i alt 936,325,861 Kr., o: henimod en Milliard Kroner. Samtidig hermed udgjorde de egentlige Sparekassers Sikringsfonds 52,418,124 Kr. og deres øvrige Passiver (Laan m. v.) 28,421,493 Kr.

Kommissionen har ved Udarbejdelsen af Lovforslaget anset det for rettest i det væsentlige at følge den Vej: Punkt for Punkt at gennemgaa den nugældende Sparekasselov, saaledes at det nedestaaende Lovforslag for saa vidt er bygget over de i den nugældende Lov optrukne Grundlinier, idet man dog derhos til Lovens Bestemmelser har føjet saadanne, som de her i Landet eller andetsteds indhøstede Erfaringer, efter Kommissionens Skøn, have paakrævet optagne i Lovforslaget.

Indenfor Kommissionen har Spørgsmaal om Optagelse i Lovforslaget om Indførelse af en Bestemmelse om Statsgaranti for alle Sparemidler været Genstand for særlig Drøftelse. Saadan Statsgaranti er jo ikke ukendt i andre Lande. Det overvejende Flertal af Kommissionens Medlemmer har imidlertid allerede under Hensyn til den fra Udlandets Sparekasser afvigende Karakter, de danske Sparekasser ved den historiske Udvikling af disse Kasser her i Landet have faaet, idet deres Opgave ikke blot er bleven at modtage Indskud til Forrentning, men tillige at yde Laan mod en efter Omstændighederne billig Rente, ment at maatte opgive Tanken om at fremkomme med Forslag om saadan Statsgaranti.

Det er ved en af Sparekasseinspektøren efter Kommissionens Anmodning foretagen Undersøgelse godtgjort, at ikke mindre end 94 af Landets 543 Sparekasser ere saadanne, hvis Bestyrelse eller Direktion fornyes ved Selvsupplering, jfr. den Forslagene som Bil. A vedtrykte Skrivelse til Indenrigsministeriet af 29. Januar 1912. Betydningen af dette Forhold forøges yderligere derved, at der blandt de nævnte 94 Kasser tælles en Række Instituter blandt Landets større, ja endog allerstørste Sparekasser, saaledes at de i de selvsupplerende

Kasser indestaaende Midler udgøre langt over Halvdelen af samtlige i Landets Sparekasser indestaaende Midler. Der er af flere af Kommissionens Medlemmer ytret stærk Tvivl om, hvorvidt de nævnte Kassers fremtidige Bestaaen kunde tillades; det er hævdet, at saadan Tilladelse i hvert Fald kun kunde meddeles under Forudsætning af, at Adgangen til Fornyelse ved Selvsupplering af Bestyrelse eller Direktion ophævedes, idet det gjordes gældende, at det ikke stemmer med Nutidens Anskuelser at lægge Ledelsen af for Almenheden saa betydningsfulde Instituter i Hænderne paa en lille, paa Forhaand begrænset Kreds. Den Tanke har fra de paagældende Medlemmers Side været udkastet, enten at skride til Ophævelse af de nævnte Instituter, saaledes at deres Midler, eventuelt ved Ekspropriation, inddrogtes i Statskassen, eller dog at henlægge Valget af Bestyrelse og Direktion til udenfor Kasserne bestaaende Myndigheder, saasom de kommunale Raad. Kommissionens Flertal har imidlertid næret Betænkelse ved at foreslaa Bestemmelser, der vilde virke saa overordentlig indgribende overfor de nævnte Instituter, en Indgriben, der efter Flertallets Skøn er saa meget mindre paakrævet, som der — saa vidt Kommissionen bekendt — ikke er fremkommet tilstrækkelig beføjede Klager over Ledelsen af disse Instituter, der fra forskellig Side endog anses for at henhøre til de bedst ledede af deres Art.

Flertallet har imidlertid maattet give de nævnte Medlemmer Medhold i, at den nugældende Ordning, hvorefter Selvsupplering af Bestyrelse og Direktion kan finde Sted uden nogensomhelst Kontrol af det offentlige, ikke indeholder fuldt ud betryggende Sikkerhed for, at de rette Hensyn altid ere afgørende ved Valget af de nævnte Selskabsmyndigheder, og man er derefter enedes om i Lovforslaget at optage saadanne Bestemmelser, som uden helt at bryde med den hævdvundne Fornyelse gennem Selvsupplering — i hvert Fald efter Flertallets Skøn — maa anses tilstrækkelig betryggende mod Misbrug ved saadan Fornyelse.

Det er Kommissionens bestemte Forvisning, at de af samme foreslaaede nye skærpede Lovbestemmelser om Spare- og Laanekasser i betydelig Grad ville forøge Sikkerheden for de i Kasserne anbragte Midler, og Kommissionen har i Betragtning heraf overvejet Spørgsmaalet om i Lovforslaget at indsætte en Bestemmelse om, at umyndiges og andre under offentligt Tilsyn